

тишъ добре. Азъ съмъ сиромакъ човѣкъ, съ деветнадесетъ невръстни деца и две котета.

Князътъ му каза, какво ще му даде, и Вѣтранъ тръгна съ дружината.

Влѣзоха въ града, гдето живѣеше бързоходата хубава царска дъщеря.

Когато князътъ и хората му се явиха облѣчени царски предъ бащата на бързоходата хубавица, той погледна съ любовъ всички и се обърна къмъ тѣхния господарь:

— Откажи се отъ надбѣгването, млади момко, защото краката на моята дъщеря сж като крила. Туй за туй ще загинешъ!

— Господарю, — отвърна князътъ, — чухъ, че князетѣ имали право да пращатъ слугитѣ си да се надбѣгватъ съ дъщеря ви. Истина ли е?

— Истина е, но каква полза? Ако твоитѣ слуги не я надминатъ — ти ще платишъ съ главата си.

Князътъ си помисли и рече:

— Готовъ съмъ да дамъ главата си, ако единъ отъ моитѣ слуги не надбѣга бързоходата хубава мома.

Царътъ се прибра вкъщи и почна да съветва дъщеря си. (Въ туй време оня съ голѣмото ухо чуваше всичко и разказваше на княза).

— Недей, — рече царътъ, — надбѣгва тоя хубавъ момъкъ или слугата му, ожени се за него, защото

искамъ, когато умра, да го направя наследникъ.

— Какъ? — извика гнѣвно княгинята, — по-добре да си остана стара мома, отколкото да се посрамя, че не мога да надбѣгамъ единъ князъ!

Когато бързоходиятъ чу отъ устата на оня съ магарешкото ухо, какво е рекла на царя Бързоходата, обърна се къмъ княза:

— Моля ти се, господарю, заповѣдай да ми

ушиятъ една голѣма раница отъ биволски кожи и нека я напълнятъ съ желѣзо, което да тежи толкова, колкото тежатъ двата воденични камъни. Срамъ ме е да ги влача на краката си. По-добре да бжда съ раница, че да ме помислятъ за туристъ.

На площада въ уречения часъ се събра цѣлиятъ градъ да гледа надбѣгването. Бързоходецътъ пристигна съ кожената раница. Царътъ даде знакъ, и двамата надбѣгвачи се впуснаха да бѣгатъ. Преди да тръгнатъ, на двамата дадоха по една празна бутилка. Условието бѣше таково: на петъ километра отъ града има кладенецъ. Който стигне пръвъ, налѣе вода въ бутилката и се върне пръвъ — той ще бжде победителътъ. Разбира се, Бързоходецътъ на десетата крачка превари княгинята, отиде, налѣ вода и на

